

at fortolke denne Regel bestemt. Ordet „Embede“ har flere Betydninger; man taler om et vidtløftigt Embede ligeoverfor de geistlige Forretninger, der følge dermed, og man taler om et stort Embede ligeoverfor de Indtægter, det har. Vil man nu have Embedet betragtet paa den ene eller paa den anden Maade i dette Tilfælde, eller vil man tage Hensyn til begge Momenterne, hvad jeg vilde ansee som den rimeligste Fortolkning? Hvorledes man end betragter det, paastaar jeg, at denne Regel i sin Udførelse vil blive influeret af den Betragtningssmaade, som den Minister har, der skal anvende den. Jeg troer, at man vil give mig Ret, naar jeg paaastaar, at denne Bestemmelse vilde blive udført paa en anden Maade, naar dens Udførelse blev mig overdraget; end naar den blev overdraget det ærede Medlem, der i denne Sag har stillet sig skarpest imod mig, uden at Nogen af os vilde kunne siges at have gjort Brud paa Lovens Forskrift. Jeg har derfor søgt at supplere denne Bestemmelse med en Tilføielse, som jeg anseer for aldeles nødvendig, der gaaer ud paa, at give de Commissioner, der rundtomkring i Landet skulle ordne disse Forhold, noget Bestemt at gaae efter. Man har gjort forskjellige Indvendinger imod det nu foreliggende Forslag. Man har paa den ene Side angrebet Reglen, som om den var saa bestemt, at den ikke tilstode Undtagelser, og man har paa den anden Side (det var idetmindste Tilfældet ved forrige Behandling), indvende imod den, at Undtagelserne kunde blive saa mangfoldige, at Reglen maatte tabe sig imellem dem; det er virkelig vanskeligt for mig at forsvare mig imod disse extreme Angreb. Jeg kan forsikre om, at jeg ikke har grebet denne Regel ud af Luften; jeg har en begrundet Overbeviisning om, at den i de allerfleste Tilfælde vil være fuldt anvendelig, og jeg støtter mig til en ikke saa ganske ringe Erfaring i disse Forhold. Jeg kender mange Landbrug af den Størrelse og jeg er overbevist om, at et saadant Landbrug vil skaffe Præsten de tilstrækkelige Producter og tillige vil kunne drives med to Heste, saaledes at Præsten dog har den fornødne Hestekraft til Befordring. Man har indvendt imod mig, at denne Regel ikke vilde passe overalt, at den nok vilde passe

i Sylland, men ikke andetsteds, da Forholdet imellem Kreaturholdet og Jordtilliggenheden og Hesteholdet paa Nerne, i Særdeleshed i Fyen, skulde være anderledes end i Sylland. Jeg har i saa Henseende talt med praktiske Landmænd fra Nerne, og man har sagt mig, at Kreaturholdet der var saa ringe, at det oftere var Tilfældet, at der kun blev holdt een Ko pr. Td. Hartkorn. Naar man nu til Ex. i Fyen driver sit Avlsbrug saaledes, maa det være, fordi Jordbunden henviser til fornemmelig at frembringe Korn og at lægge mindre Vægt paa Besætningen, fordi det saaledes er fordelagtigt. Men Hensigten med de indskrænkede Avlinger er ikke at udbringes til det størst mulige pecuniære Udbytte for Præsten, men blot at skaffe ham de nødvendige Producter paa en let Maade. Præsten behøver ikke at drive sin Jord paa samme Maade som andre Landbrugere. Naar disse besaae f. Ex. $\frac{3}{4}$ af Jorden og lægge den ene Fjerdedeel hen til Græsning, saa maa Præsten indskrænke sig til at besaae kun Halvdelen og lægge Halvdelen hen til Græsning, derved vil han faae mindre Arbejde for sine Heste og mere Græsning til sine Køer.

Imod det subsidiaire Forslag af Udvalgets Fleertal har jeg faaet større Betænkelse siden forrige Behandling, netop ved at være bleven opmærksom paa det særegne Forhold mellem Besætningen og Jordtilliggenheden paa sine Steder paa Nerne. Dersom dette Forslag blev bragt i Anvendelse i Fyen og Præstegaardene skulde have et Jordareal, der svarede til 6 à 8 Køer, vilde Følgen jo blive, at der maatte gives dem 6 til 8 Tdr. Hartkorn. Med Hensyn til det af den ærede 3die Landstingsmand for 1ste Kreds (Clausen) og 3die Landstingsmand for 5te Kreds (F. Nielsen) fremsatte Forslag skal jeg tillade mig at forespørge, om det er taget tilbage eller ikke.

F. Nielsen: Den 3die Landstingsmand for 1ste Kreds og jeg tilbagetage det Forslag, som vi have stillet til § 9.

Stuel: Jeg skal da ikke indlade mig videre derpaa, men maa dog i Betragtning af hvad der er ytret af den høitærede Minister og Forslagsstilleren bemærke, at de forekomme mig at